

som minister er jo god, så den slags smudsige anslag må man jo tåle. Jeg synes, det var en meget fin måde, man fandt frem til vilkårene på dengang, og de har da også vist sig at fungere i praksis.

Så synes jeg, at hr. Peter Duetoft har fuldstændig ret, når han understreger betydningen af at tage energien med ind i bistandspolitikken og tilbyde noget af det, vi kan på det område. Det gør vi i meget høj grad i Central- og Østeuropa. En meget væsentlig del af vores bistand dér er netop fokuseret på energien, og det gælder også den almindelige miljøbistand, som gives efter Folketingets beslutning; dér er energi et af de højt prioriterede områder. Jeg ved – ikke bare fra Danidafolk, men også fra mange af de folk, der eksempelvis arbejder på vindenergiområdet – at en væsentlig del, ikke det hele, men en væsentlig del af den eksportsucces, som danske virksomheder har haft, har sammenhæng med – f.eks. i Indien – fremme af opstilling af danske vindmøller med tilskud fra vores bistandsarbejde, og det er naturligvis en vej, vi skal fortsætte.

I det omfang hr. Peter Duetoft har ret i sin kritik, tager jeg den gerne på regeringens vegne til mig og siger: Det vil vi gerne prøve at leve op til. For jeg tror, hr. Peter Duetoft har fuldstændig ret på det her område.

Der er forskelligheder, vi har forskellige indfaldsvinkler, vi har et problem omkring de udeståender, altså mankoen på de procent, jeg har omtalt før, i forhold til »Energi 2000«. Men jeg kan alligevel glæde mig over, at vi her til formiddag og her først på eftermiddagen har haft en meget lødig debat om dansk energipolitik. Vedrørende de store linjer kan jeg også glæde mig over, at der er enighed, og det tror jeg er godt for landet.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er nok så meget til hr. Martin Glerup om denne emission pr. dansker, som er den højeste i EU-sammenhæng. Ja, det er rigtigt, hr. Glerup. De alvorlige miner, der blev anlagt, da hr. Glerup sagde det, kan jeg sådan set også godt forstå. Men problemet er jo bare – og det blev desværre bekræftet af miljø- og energiministeren – at man altså blander æbler og pærer sammen her i et omfang, som er helt urimeligt. Man kan ikke begynde at tale om CO₂-udslip pr. borger i vidt forskellige lande med vidt forskellige brændsler. Hvis man tager tallene fra Nord-El,

så kan vi tage Sverige: 52 pct. af energien kommer fra vandkraft, 42 pct. fra kernekraft, altså nul CO₂-emission. Skal vi tage Norge? 99,6 pct. fra vandkraft, altså nul CO₂-emission. Skal vi tage Island? 94,5 pct. fra vandkraft, nul emission. Jeg vil bede om, at man fastholder en vis saglighed i sammenligningerne på de tal, som man kommer med her fra talerstolen, sådan at alle kan få det rette billede af, hvad sammenhængen er.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Den skriftlige redegørelse, som ministeren fremlagde den 6. december, har jo ifølge Folketingets forretningsorden en fysisk grænse for, hvor omfattende den må være, og derfor stillede jeg mig på det tidspunkt også tilfreds med, at det eneste, der står om Nordsøaktiviteterne deri, er på side 3, hvor der midtvejs står: »Den forøgede aktivitet i Nordsøen har gjort Danmark selvforsynende med olie og naturgas.«

Til allerallersidst er der så en halv sætning om, at på olie- og gasområdet blev et vigtigt skridt taget med åbningen af den fjerde udbudsrunde.

Jeg synes ikke, at en regering kan være bekendt at bryste sig så meget af den danske selvforsyning, uden at man også under en redegørelsesdebat som i dag fortæller, hvorfor vi er det. Det er vi, fordi vi har været utrolig heldige med de Nordsøaktiviteter, der har stået på siden 1962. I den forbindelse kan man ikke gennemføre en debat som i dag uden at være opmærksom på det. Derfor havde jeg ventet, at vi under debatten havde fået ministeren til at sige et par ord om det, særlig fordi der jo i øjeblikket på en række områder sker en undergravning af Nordsøaktiviteterne. Det sker både med den nye undergrundslov, og det sker med de skærpede miljøforanstaltninger osv., som er med til at underminere muligheden for, at vi kan fortsætte med det gode resultat fra Nordsøen.

Så sagde ministeren, da han sammenlignede med Japan, hvor de har meget høje energipriser, at hvis bare vi har høje energipriser, så bliver vi lige så gode som japanerne. Men så må jeg bede ministeren om i samme åndedrag også at fortælle, hvilke skatteforhold japansk erhvervsliv i øvrigt har at leve under. Jeg tror godt, dansk erhvervsliv ville betale nogle højere energifgifter, hvis man så til gengæld slap noget billigere i skat. Her tænker jeg ikke kun på selskabsskat, men også på en lang række af de andre skatter, der er.